korralise istungi päevakorda, vaid jätab selle maikuu korraliseks kokkutulekuks. Vahepeal on aga kindral de Bono nimetatud Itaalia kõigi väeosade ülemjuhatajaks Aafrikas ja itaalia ajakirjandus hakkab kõnelema Aafrika metsrahvaste korralekutsumise tarvidusest. Kui Rahvasteliidu nõukogu 20. mail kokku astub, on olukord järgmine: Itaalia on teostanud teise mobilisatsiooni, Abessiinia valitsus kordab oma palveid, et Rahvasteliit võtaks konflikti lahendamise enda hooleks, kuna Itaalia rõhutab, et Rahvasteliit peab piirduma ainult informatsiooni vastuvõtmisega sündmuste käigust ja et igasugune vahelesegamine võiks tuua endaga kaasa ainult uusi raskusi. Rahvasteliidu vahelesegamise korral Itaalia ähvardab lahkuda Rahvasteliidust. Genfis tekib väga elav diplomaatiline tegevus, kuid lõppeks jõutakse 25. mail niikaugele, et kumbki pool nõustub lepituskomisjoni määramisega, mis peab oma töö lõpetama kahe kuu jooksul. Kui see ei anna positiivset tagajärge, võtab Rahvasteliidu nõukogu tüli enda arutada.

Varsti seepeale Itaalia ajakirjandus ei varja enam, et Itaaliale ei ole tähtis mitte ainult Ual-Uali kokkupõrke lahendamine, vaid „kogu küsimuse otsustamine". Salernos peetud kõnes ütleb Mussolini: „Me oleme, valitsus ja rahvas, kistud võitlusse, mis me oleme otsustanud viia lõpuni." Need sõnad ei jäta enam mingit kahtlust, et Mussolini tahab vallutada Abessiinia. See tekitab rahutust eriti Inglismaal, kes Abessiinia vallutamisega näeb sattuvat hädaohtu oma meretee Indiasse ja Egiptuse Sudaani saatuse, sest selle veelätted asuvad Abessiinias. 26. juunil on minister Eden Mussolini juures Roomas, pakkudes sellele tüli rahulise lahendamise võimalusi, esitades Itaaliale isegi kava teatud territoriaalsete soodustuste saamiseks Abessiiniast. Mussolini lükkab aga kõik järsult tagasi.

Loomulik, et niisuguses õhkkonnas ei andnud ka mingeid tulemusi 5. juulil Hollandis kokkuastuva lepituskomisjoni pingutused. 9. juulil katkestab komisjon oma töö, sest itaallased ei ole lasknud puudutada Ual-Uali territoriaalse kuuluvuse küsimust, mil ometi on oluline tähtsus kokkupõrke süü määramisel. Abessiinia nõuab jälle Rahvasteliidu



Eesti kroonika 1935, lk. 14